

till honom utgå från statens jernvägstrafiks pensionsinrättning.

Bestyrkande handlingar och intyg skola vederbörande utskott tillhandahållas.

Stockholm den 27 januari 1889.

Lars Petter Larsson.

N:o 169.

Af herr L. P. Larsson i Berga, om ändrad lydelse af § 14 riksdagsordningen.

Gång efter annan hafva inom riksdagen förslag blifvit framställda, åsyftande att i större eller mindre grad utsträcka den politiska rösträtten. Förslagen hafva dock alla hittills strandat på Första Kammarens motstånd, ett motstånd, hvarom äfven Andra Kammaren vid senaste riksdag — betecknande nog — förenade sig. Utan tvifvel skola likväl förslag i frågan oupphörligt komma att väckas inom riksdagen, tills hon blifvit på ett tillfredsställande sätt löst. Med ständigt stigande styrka skall en ständigt växande folkopinion fordra en utsträckning i den politiska rösträtten. Ty det är och förblir, trots alla försäkringar om motsatsen, en stor orättvisa, att »sammhällsnyttige och aktningssvärde medborgare» skola vara underkastade ganska dryga direkta och indirekta ekonomiska och personliga uppoffringar för sammhällets bästa, utan att likväl hafva

det ringaste inflytande på tillsättningen af de representanter, som hafva i sin hand att ålägga dem dessa uppoffringar; och detta blott emedan desse »sambällsnyttige och aktningssvärde medborgare» icke hafva lyckats förskaffa sig så höga inkomster som deras lyckligare lottade medbröder.

För min del kan jag icke stillatigande åse den orättvisa, jag här påpekat, utan skall, så länge mina valmän hedra mig med sitt förtroende, göra hvad på mina svaga krafter ankommer för att protestera deremot.

Jag vågar för den skull äfven vid denna riksdag framställa ett förslag till utsträckning af den politiska rösträtten. För att likväl icke begära mera, än hvad som till äfventyrs kan hafva utsigt till framgång, vill jag inskränka mig till att, under åberopande af den i frågan förda diskussionen i Andra Kammaren vid sistlidne riksdag, härmed församt hemställa,

att Riksdagen för sin del ville besluta följande ändrade lydelse af 14 § riksdagsordningen:

»Valrätt tillkommer inom den kommun, der han är bosatt, en hvar i kommunens allmänna angelägenheter röstberättigad man, hvilken antingen eger eller med stadgad åborätt innehafver fast egendom på landet eller i stad till ett taxeringsvärde af minst *femhundra kronor*, eller för lifstid eller för minst fem år arrenderar jordbruksfastighet, till taxeringsvärde ej understigande *tretusen kronor*, eller ock erlägger till staten bevilling för en till minst *femhundra kronor* uppskattad årlig inkomst.»

Stockholm den 26 januari 1889.

Lars Petter Larsson
i Berga.